

WELTSCHMERZ [część trzecia]

27.

pozostały kości
zgody i niezgody
drzazgi istnienia

bunt gatunków
ich pomieszanie
wycie potworów

wojny hybrydowe
tętent
cybernetycznych centaurów
szum śmigieł dronów
krążących nad miastami
ścigających
ludzkie cienie
umykające
do jaskiń

28.

z głowy minerwy
wyleciała prasowa
nagonka na
smoki jednorożce
minotaury lecą
pterodaktyle tunele
labiryntów ostro
skręcają i widać

światło na wieży
babel tęczowa
chorągiew z nieba
sypią się
białe hieroglify

śmigają roje
nietoperzy runy
wiadomości złego
i dobrego sowa
zatacza kręgi
nad wodami

29.

boli mnie słowo
dają na wiarę w to
coś co iskrzy
na styku jak seria
z automatu
c o ś c o ś c o ś

się zacina

30.
mięsożerne słowo
befsztyk
skwierczy mi w ustach
świergocze
jak słowik w krzakach
chińskiego alfabetu

31.
w lustrze pysk
małpy pysk
australopiteka twarz
australopiteka twarz
neandertalczyka i
moje oblicze

mordo ty moja

32.
skończyłem
75 lat i nie wiem
kim jestem
pośród
tych wszystkich
istot z którymi
dzielę
weltallschmerz

71 lat temu
było nas
2,5 miliarda dziś
jest miliardów 7,5
wycinamy
lasy hodujemy
miliardy
krów owiec
i kóz

w oddali wyje
ostatni wilk

28.02.2021

33.

w labiryntach miast
mrowią się tłumy idą
krzyczą we wszystkich
językach jednocześnie
żywi i umarli śpiewają
o tym co myślała
ostatnia kropla wody
na planecie

34.

pamięci Janka Lityńskiego

nad kolejnym z nas
zastyga tafla wody
płyną po niej chmury
odbijają się gwiazdy
rozmywa się pamięć

w jej lustro patrzą
następcy nie widzą
zatopionych w nich
naszych spojrzeń

35.

z jaką szybkością niesie się
dźwięk na Marsie tam gdzie
wirują teraz śmigła
drobnego helikoptera i w co
przemieniła słowa pierwszego
człowieka gdy powie

jestem tu teraz tu jestem
na zawsze bez odbioru over

36.
człowiek Się
Się gubi ja
Się gubi ty
Się gubi on

człowiek się
drzwi okna
komin
człowiek
się dom
ma

człowiek Się
na Marsie
ma się
dom

37.

człowiekiem się
oddycha osobą
sobą
się dusi

38.
w tej chwili
na całym świecie
dziesiątki setki tysięcy
tysiący poetów
pisze
we wszystkich językach i
we wszystkich alfabetach
kolejny wers
tego wiersza
który wzywa
do ratowania
planety i który
się rozsypuje
w miliardy
liter znaków
w milczącym oceanie
kosmosu

fale grawitacyjne
przenoszą
kapsułę z wyznaniem
kocham bezsens
słowa bezsens

w tle wybrzmiewa
cicha pleśni pieśń

39.

**ból wygasa wycisza się
w śmierć i słysząc grzechot
liter i znaków rehot
wszechświata**

40.

41.

wokół góry żelaznego
złomu słysząc trzaski
wizji świsły batów i
bitów z uschłego pnia
wiadomości tego
i owego

42.

**mówią
wysłów się
z języka
przejęzycz się
w ziemię wodę
ogień
powietrze
wylicz z liczb
na wzór
i podobieństwo
wróć
do punktu
wyjścia**

43.
powraca to coś co się
czai
wokół mnie i we mnie

wizg fal
uderzeniowych
s e n s n u

tak   †
                  s z u k a
                  †
                  s z u k a
                  †
                  s z u k a
                  †
                  s z u k a

w bólu
tchnie kędy chce
na wskroś
świst
bata bytu

44.
coś mi mówi
prawda to
fałsz dobro to
zło i

na odwrót

ot tak
kat to
to kat
tak ot

coś mi pokazuje
język